

l'hora de retard amb què he arribat a la feina gràcies a les llumetes de puticlub que tots els anys l'ajuntament ordena penjar pel Nadal. Comença un dilluns magnífic. Tres grues infinites col·lapsant dos carrils que, a primera hora del matí, usa mitja ciutat per a eixir en direcció als polígons industrials de la perifèria i als centres de producció ceràmica de Vila-real, Onda i Alcora. No es poden penjar de nit, les nadalenques llumetes de puticlub, quan tots dormen? No... Ha de ser en hora punta de tràfic. I ningú pita! Castellonencs, no teniu sang a les venes? Tothom és civilitzat i decorós, presumptament comprensiu i amable —la perfecta síndrome d'estocolm—, excepte el meu dit salvatge, que li fot al clàxon com si el clavara a l'ull del concejal de torn. Com enyore els antics carros dels llauradors! Gossos nugats, antic camí de la mar, de la Plana, a mamprendre l'arròs. Com enyore els assalts al consistori!